

2021. november 12. - Pünkösöd u. 24. vasárnap – – 7. hang

Ft. tropár 214.0

Meg - tör - ted kereszteddél a ha - lált, és a go - nosz - tevőnek megnyitottad az
é - den - kert aj - ta - ját, a ke - nethozó asszonyok sírását megszün - te - téd,
és föl - tá - ma - dásodat az apostoloknak is értésükre adni meg - pa - ran - cso - lád,
Krisz - tus Is - te - nünk, ajándékozván a vi - lág - nak gaz - dag ke - gyel - met.

Dicsőség... 7. hang, tropár-dallam

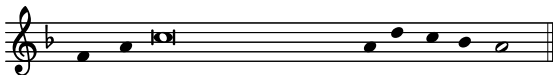
Di - cső - ség az A tyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek.

Konták, 7. hang

A ha - lál ha - tal - ma nem tart - hat - ja többé fogságban a ha - lan - dó - kat,
mert Krisz - tus le - száll - ván, an - nak e - re - jét összetörte s el - e - nyész - tet - te,
a pok - lot pedig rabláncra fűzván, megkö - töt - te. A - zért a pró - féták örvendeznek,
lel - ke - sül - ten ki - ált - ván: Í - me, Üdvözítő jelent meg ne - künk, jertek, hívek az
ö - rök fel - tá - ma - dás - ra!

Most és... 6. hang, konták-dallam

Most és mindenkor és örökkön-örök-ké. A-men.

Istenszülei, 6. hang, A-változat 202. o.

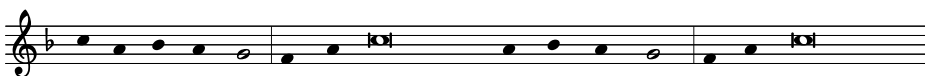
A ke-resztyének megszegyenülhetetlen párt-fo-gó-ja, a Te-remtő előtt a mi

változhatatlan köz-ben-já-rónk, Is-ten-szü-lő Szűz, ne vesd meg a mi

bűnös ajkainkról eredő i-mád-sá-gun-kat, de mint jóságos, előzz meg minket

se-gít-sé-ged-del kik hoz-zád buzgón fo-hász-ko-dunk, fi-gyel-mezz a mi

imádsá-gunk sza-vá-ra, és si-ess a te engesztelő párt-fo-gá-sod-dal,

kö-nyö-rögvén az Úr-hoz é-ret-tünk, mint a te hűséges tisz-te-lő-i-dért.

Ft. prokimen, 7. hang

Az Úr e-rőt ad né-pé - nek; az Úr meg - áld-ja né - pét

bé - kes - ség - - ben.

Vers: Hozzatok az Úrnak, Isten fia, hozzatok az Úrnak fiatal kosokat.

(28. zsoltár)

Ft. alleluja, 7. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Jó az Urat magasztalni, és éneket zengeni a te nevednek, ó Fölséges,

Vers: Reggel hirdetni irgalmadat, és igazságodat éjjel.

(91. zsoltár)

Valóban méltó, 7. hang

Va - ló - ban méltó dicsérni téged, Is - ten - szü - lő, a bol - dogságot és szep - lő te - lent,
és a mi Istenünk - nek any - ját, ki a kerubok - nál tisz - tel - tebb és a szeráfoknál
hasonlíthatatlanul di - csőbb vagy, ki az Is - tent, az I - gét sé - rü - lés nél - kül szül - ted,
téged valóságos Isten - szü - lő, ma - gasz - ta - lunk!

Miatyánk, 7. hang

Mi A - tyánk, aki a meny - nyek - ben vagy, szen - tel - tessék meg a te - ne - ved,
jő - jön el a te or - szá - god, le - gyen meg a te a - ka - ra - tod, a - mint a

mennyben, úgy a föl-dön is. Min-den-napi kenyerünket add meg ne-künk ma,
és bo - csásd meg vét-ke-in-ke-t, mi-kép-pen mi is megbocsátunk az ellenünk
vét-ke-zők-nek, és ne vígy minket kí-sér-tés-be, de szaba-díts meg a
go - nosz-tól.

[Áldozási vers: Dicsérjétek...](#)